

Sygn. akt II K. 420/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2017 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Izabela Bejger

Protokolant: st.sekr.sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. J. K. (1)

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 roku

sprawy J. K. (2)

s. L. i B. z domu W.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że: w dniu 5 października 2016 roku w G.-D., woj. (...) - (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z R. P., S. P., P. W. (1) i P. W. (2), przy użyciu drewnianej pałki- stanowiącej element „nogi” od ławy, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności przez P. J. w postaci pieniędzy w kwocie 4.000 złotych na rzecz S. P. ok. godz. 19;45 kierował groźbą bezprawną, która w zagrożonym wzbudziła uzasadnioną obawę spełnienia, a następnie około godziny 22:40 stosował przemoc wobec P. J. w ten sposób, że umyślnie zbił podwójną szybę w oknie oraz uszkodził drzwi wejściowe i drzwi wewnątrz domu jednorodzinne przy ul. (...) powodując szkodę o wartości 2.500 złotych na rzecz wymienionego oraz J. B.

tj. o przestępstwo z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

sprawy R. P.

s. M. i J. z domu K.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

1) w dniu 5 października 2016 roku w G.-D., woj. (...) - (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z J. K. (2), S. P., P. W. (1) i P. W. (2), przy użyciu drewnianej pałki- stanowiącej element „nogi” od ławy, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności przez P. J. w postaci pieniędzy w kwocie 4.000 złotych na rzecz S. P. ok. godz. 19;45 kierował groźbą bezprawną, która w zagrożonym wzbudziła uzasadnioną obawę spełnienia, a następnie około godziny 22:40 stosował przemoc wobec P. J. w ten sposób, że umyślnie zbił podwójną szybę w oknie oraz uszkodził drzwi wejściowe i drzwi wewnątrz domu jednorodzinne przy ul. (...) powodując szkodę o wartości 2.500 złotych na rzecz wymienionego oraz J. B.

tj. o przestępstwo z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

2) w dniu 5 października 2016 roku w G.-D., powiat (...) (...), woj. (...) - (...) działając wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie środek odurzający w postaci marihuany, w woreczku foliowym o wadze 0,02 grama netto

***tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii
sprawy P. W. (1)***

s. R. i K. z domu S.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że: w dniu 5 października 2016 roku w G.-D., woj. (...) - (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z J. K. (2), S. P., R. P. i P. W. (2), przy użyciu drewnianej pałki- stanowiącej element „nogi” od ławy, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności przez P. J. w postaci pieniędzy w kwocie 4.000 złotych na rzecz S. P. ok. godz. 19;45 kierował groźbą bezprawną, która w zagrożonym wzbudziła uzasadnioną obawę spełnienia, a następnie około godziny 22:40 stosował przemoc wobec P. J. w ten sposób, że umyślnie zbił podwójną szybę w oknie oraz uszkodził drzwi wejściowe i drzwi wewnątrz domu jednorodzinnego przy ul. (...) powodując szkodę o wartości 2.500 złotych na rzecz wymienionego oraz J. B.

***tj. o przestępstwo z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk
sprawy P. W. (2)***

s. K. i M. z domu K.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że: w dniu 5 października 2016 roku w G.-D., woj. (...) - (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z J. K. (2), S. P., P. W. (1) i R. P., przy użyciu drewnianej pałki- stanowiącej element „nogi” od ławy, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności przez P. J. w postaci pieniędzy w kwocie 4.000 złotych na rzecz S. P. ok. godz. 19;45 kierował groźbą bezprawną, która w zagrożonym wzbudziła uzasadnioną obawę spełnienia, a następnie około godziny 22:40 stosował przemoc wobec P. J. w ten sposób, że umyślnie zbił podwójną szybę w oknie oraz uszkodził drzwi wejściowe i drzwi wewnątrz domu jednorodzinnego przy ul. (...) powodując szkodę o wartości 2.500 złotych na rzecz wymienionego oraz J. B.

tj. o przestępstwo z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

ORZEKA:

I. uznaje oskarżonego **J. K. (2)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z R. P., P. W. (1), P. W. (2) i inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania oraz, iż wartość szkody wynosi 1.913,17 (jeden tysiąc dziewięćset trzynaście złotych siedemnaście groszy), tj. przestępstwa z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to w myśl art. 11 § 3 kk na mocy 288 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza J. K. (2) na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 382,63 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt trzy grosze);

IV. na mocy art. 73 § 2 kk oddaje oskarżonego J. K. (2) pod dozór kuratora sądowego;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata E. B. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego udzielonego oskarżonemu J. K. (2) z urzędu;

VI. uznaje oskarżonego **P. W. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z R. P., J. K. (2), P. W. (2) i inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania oraz, iż wartość szkody wynosi 1.913,17 (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści złotych siedemnaście groszy), tj. przestępstwa z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to po zastosowaniu art. 37a kk w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art. 288 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

VII. na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 382,63 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt trzy grosze);

VIII. na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu P. W. (1) okres zatrzymania od dnia 5 października 2016 roku godz. 22.50 do dnia 7 października 2016 roku, godz. 18.00 przyjmując, iż stanowi to cztery stawkiienne grzywny;

IX. uznaje oskarżonego **R. P.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z J. K. (2), P. W. (1), P. W. (2) i inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania oraz, iż wartość szkody wynosi 1.913,17 (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści złotych siedemnaście groszy), tj. przestępstwa z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to po zastosowaniu art. 37a kk w myśl art. 11 § 3 kk na mocy art. 288 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

X. na mocy art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 382,63 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt trzy grosze);

XI. uznaje oskarżonego **R. P.** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż kwalifikuje go jako wypadek mniejszej wagi, tj. przestępstwo z art. 62 ust. 3 w zw. z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na mocy art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

XII. na mocy art. 85 § 1 kk w zw. z art. 85a kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego R. P. jednostkowe kary grzywny orzeka karę łączną grzywny w wymiarze 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;

XIII. na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonemu R. P. okres zatrzymania od dnia 5 października 2016 roku godz. 22.50 do dnia 7 października 2016 roku, godz. 18.15 przyjmując, iż stanowi to cztery stawkiienne grzywny;

XIV. przyjmując, iż **P. W. (2)** dopuścił się popełnienia czynu opisanego w pkt I aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że działał wspólnie i w porozumieniu z R. P., P. W. (1), J. K. (2) i inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego rozpoznania oraz, iż wartość szkody wynosi 1.913,17 (jeden tysiąc dziewięćset trzydzieści złotych siedemnaście groszy), tj. przestępstwa z art. 191 § 2 kk i art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk oraz uznając, iż wina i społeczna szkodliwość jego czynu nie są znaczne na mocy art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec niego warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

XV. na mocy art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka od **P. W. (2)** świadczenie pieniężne w wysokości 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));

XVI. na mocy art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego **P. W. (2)** do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz (...) SA z siedzibą w W. kwoty 382,63 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt trzy grosze);

XVII. zwalnia oskarżonego J. K. (2) i P. W. (2) od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej i kosztów postępowania obciążając nimi Skarb Państwa, zaś zasądza na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty sądowej od oskarżonego P. W. (1) kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych, a od oskarżonego R. P. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych i obciąża ich kosztami postępowania każdego z nich w jednej piątej części, tj. w kwocie po 46 (czterdzieści sześć) złotych.

II K 420/16

UZASADNIENIE

W dniu 5 października 2016 roku w G.-D., woj. (...) - (...), P. W. (2), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z J. K. (2), P. W. (1), R. P. i inną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania, przy użyciu drewnianej pałki- stanowiącej element „nogi” od ławy, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności przez P. J. w postaci pieniędzy w kwocie 4.000 złotych na rzecz S. P. ok. godz. 19:45, kierował groźbą bezprawną, która w zagrożonym wzbudziła uzasadnioną obawę spełnienia, a następnie około godziny 22:40 stosował przemoc wobec P. J. w ten sposób, że umyślnie zbił podwójną szybę w oknie oraz uszkodził drzwi wejściowe i drzwi wewnątrz domu jednorodzinne przy ul. (...) powodując szkodę o wartości 1913,17 złotych na rzecz wymienionego oraz J. B..

Oskarżony P. W. (2) posiada wykształcenie średnie, z zawodu technik informatyk, kawaler, bezdzietny, bez majątku, podejmuje prace na umowę zlecenie, osiągając dochód w kwocie 300-1000 złotych, zdrowy, niekarany.

W przedmiotowej sprawie stan faktyczny nie budził wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia, które były zgodne z ustaleniami oskarżyciela publicznego oraz pozostałymi dowodami w sprawie. Wiarygodność zgromadzonych dowodów nie budziła wątpliwości, dlatego sąd przyjął je za podstawę ustaleń faktycznych.

Mając na uwadze treść wniosku oskarżyciela, uzasadnienie w zasadniczej części koncentruje się na omówieniu rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych popełnionych czynów (art. 423 § 1a kpk w zw. z art. 422 § 2 kpk).

Biorąc pod uwagę, iż okoliczności zarzucanego oskarżonemu czynu oraz jego wina nie budzą wątpliwości, sąd uwzględnił wniosek oskarżonego zgłoszony w trybie art. 387 § 1 kpk, któremu nie sprzeciwił się prokurator. Uznając, iż wina i społeczna szkodliwość czynu przez oskarżonego nie są znaczne, sąd warunkowo umarzył wobec niego postępowania karne. W przekonaniu sądu tak ukształtowana dolegliwość jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Decydując o warunkowym umorzeniu postępowania, sąd miał na uwadze okoliczności takie jak: dotychczasowa niekaralność oskarżonego, dotychczasowy nienaganny tryb życia, przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu oraz wyrażenie skruchy. Sąd pozostaje w przekonaniu, że popełnione przez oskarżonego przestępstwo miało charakter incydentalny. Wobec tego sąd na mocy art. 66 § 1 kk w zw. z art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umorzył na okres próby wynoszący 2 lata. Dodatkowo sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 500 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej oraz Pomocy Pokrzywdzonym oraz zobowiązał go do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 382,63 złotych. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, sąd uwzględnił sposób i okoliczności w jakich oskarżony popełnił przestępstwo. Oskarżony bezpośrednio nie kierował gróźb w stosunku do oskarżonego i nie dokonał uszkodzeń w jego mieniu, bowiem w czasie, kiedy robili to jego koledzy, pozostawał w samochodzie. Zatem jego udział w popełnieniu przestępstwa był mniejszy niż pozostałych współoskarżonych. Z tego względu, patrząc na młody wiek oskarżonego i jego dotychczas nienaganny tryb życia, sąd zdecydował, że orzeczenie o warunkowym umorzeniu postępowania będzie decyzją najbardziej słuszną. Z drugiej strony należy jednak podkreślić, iż sąd miał również możliwość wydania orzeczenia skazującego. Nie można było bowiem zupełnie zatracać z pola widzenia negatywnych okoliczności czynu, tj. faktu, że oskarżony, działając wspólnie i w porozumieniu z pozostałymi współoskarżonymi, swoim zachowaniem zmanifestował zupełny brak poszanowania norm prawnych i społecznych, przyczyniając się do skierowania w stosunku do pokrzywdzonego groźby, która wywołała u niego uzasadnioną obawę

spełnienia, a następnie wkroczenia na posesję pokrzywdzonego i uszkodzenia jego mienia. W tym miejscu godzi się zauważyć, iż sąd w żadnej mierze nie podzielił wyjaśnień oskarżonego w toku postępowania przygotowawczego, w których wyjaśnił, iż nie miał najmniejszego pojęcia w jakim celu zawozi kolegów do G.-D.. Dlatego też oskarżony zdaniem sądu i tak został potraktowana łagodnie uzyskując orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania, ale nie zapominając o powyżej wskazanych negatywnych okolicznościach czynu nie mogło to nastąpić bez jakichkolwiek dolegliwości, bowiem popełnił jednak przestępstwo. Z uwagi na te negatywne okoliczności orzeczono wskazane w wyroku dolegliwości.

Ustalając wysokość świadczenia pieniężnego sąd uwzględnił dochody oskarżonego i jego stan majątkowy. Oskarżony osiąga dochody w granicach od 300 do 1000 złotych miesięcznie, wykonując prace na podstawie umowy zlecenia. Nie posiada żadnego majątku. Z tego względu, zdaniem sądu, uiszczenie świadczenia pieniężnego w wyżej kwocie znacznie przekraczałoby jego możliwości płatnicze.

Biorąc pod uwagę, iż swoim działaniem oskarżony doprowadził do powstania szkody majątkowej, sąd, na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązał go do naprawienia tej szkody poprzez zapłatę kwoty 382,63 złotych, która stanowi 1/5 wartości całej szkody. Na skutek przeoczenia, sąd nie określił w wyroku terminu, w którym oskarżony powinien naprawić szkodę (art. 74 § 1 kk w zw. z art. 67 § 4 kk). Zasądzając powyższą sumę na rzecz (...) S.A., sąd uwzględnił, iż roszczenie pokrzywdzonego z tytułu powstałej szkody zostało zaspokojone poprzez odszkodowanie wypłacone przez (...) S.A., wobec czego oskarżony zobowiązany jest zapłacić powyższą kwotę na rzecz właśnie tego podmiotu.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 ze zm.), zwalniając oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej oraz na podstawie art. 624 § 1 kpk, zwalniając oskarżonego od kosztów postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Orzeczenie w tej kwestii uwzględnia sytuację majątkową i wysokość dochodów oskarżonego. Oskarżony osiąga niewielki dochód, maksymalnie w kwocie 1.000 złotych. Zdaniem sądu uiszczenie opłaty i kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe, zwłaszcza że oskarżony ma do zapłaty świadczenie pieniężne oraz jest zobowiązany do naprawienia szkody.